

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/50/2015
Identifikačné číslo spisu: 4212010321
Dátum vydania rozhodnutia: 12.08.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:4212010321.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 12. augusta 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného W. T. a Q. C. - L. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/ Trestného zákona, o dovolaní obvinených proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 18. februára 2015, sp. zn. 2To 109/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinených Q. L. C. a W. T. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 3T 79/2012, z 25. septembra 2014 boli obvinení Q. L. C. a W. T. uznaní za vinných zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedená v skutkovej vete výrokovej časti I. stupňového rozsudku.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovaným podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 roky (každému samostatne), výkon ktorého im podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. podmenečne odložil s probačným dohľadom nad ich správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. uložil obom obžalovaným povinnosť osobne sa ospravedlniť pozostalému po nebohom poškodenom B. L..

Proti vyššie uvedenému rozsudku podali obvinení odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre na verejnom zasadnutí konanom 18. februára 2015 uznesením, sp. zn. 2To 109/2014 takým spôsobom, že podľa § 319 Tr. por. ich odvolania zamietol.

Dňa 3. júna 2015 bolo na Okresný súd Komárno doručené dovolanie obvinených smerujúce voči uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré títo podali prostredníctvom svojho obhajcu a kde ako dovolacie

dôvody označili dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Čo sa týka potom uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedli, že do tohto bolo v rámci uvedeného trestného konania zasiahnuté, a to jednak tým, že súdy vyhodnotili dôkazy jednostranne v ich neprospech a nevykonali všetky dôkazy a nepoužili zásadu „in dubio pro reo“ nebolo im preukázané použitie násillia voči poškodenému, napadli nedôsledný znalecký posudok, ktorý preukazoval ich vinu, poukazovali na nedôveryhodnosť svedka, pričom hodnotili aj ďalšie vykonané dôkazy a o obdobné dôvody opreli aj dovolací dôvod uvedený pod písm. i/ citovaného ustanovenia. Pričom namietali objektívnu aj subjektívnu stránku skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, s tým, že z ich strany išlo iba o nedbanlivostné konanie.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody preto obvinení C. L. a T. záverom navrhli, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a tiež rozsudku súdu prvého stupňa a prikázal vec prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Na súd prvého stupňa bolo dňa 23. júna 2015 doručené písomné vyjadrenie prokurátorky príslušnej okresnej prokuratúry k podanému dovolaniu. Táto v ňom v prvom rade upozornila na to, že argumentácia dovolateľov ohľadom ich viny je v podstate totožná s tou, ktorá bola použitá v konaní pred prvostupňovým súdom či tiež v odvolacom konaní, súdy vykonali podrobné dokazovanie, ich vina bola preukázaná, pričom obvinení napádajú výlučne skutkové zistenia nižších súdov.

S odkazom na vyššie uvedené preto ohľadom dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., odkázala na obe vydané rozhodnutia.

Nakoľko teda, podľa názoru prokurátorky, neboli v podanom dovolaní uvedené žiadne skutočnosti, zakladajúce niektorý z dovolacích dôvodov, navrhla toto v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodený sa k dovolaniu nevyjadril nakoľko medzičasom zomrel.

Následne, dňa 22. júla 2015, bolo podané dovolanie predložené tunajšiemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvinených skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinení pred podaním dovolania využili svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 371 ods. 7 Tr. por. dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Vo vzťahu k vyššie spomínanej viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolanie obvinených, tak tu je potrebné v prvom rade uviesť, že tam uvádzané dôvody sú v podstate len zopakovaním toho, čo menovaní uvádzali počas celého súdneho konania (t.j. dovolanie obsahovo zodpovedá ich skoršej obhajobe). Z toho potom okrem iného vyplýva, že v rámci daného dovolacieho konania bolo povinnosťou najvyššieho súdu sa zaoberať námietkami obvinených spadajúcimi pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por., keďže tieto boli uplatňované už skôr, v pôvodnom konaní (§ 371 ods. 4, veta prvá Tr. por.).

Vo všeobecnosti je potrebné poukázať na to, že právo na obhajobu je v zmysle tohto potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu. Daný dovolací dôvod môže byť pritom naplnený len v takom prípade, ak zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné, t.j. ak došlo v trestnom konaní k takému pochybeniu, ktoré malo resp. mohlo mať vplyv na priebeh či samotný konečný výsledok tohto konania.

Pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v posudzovanej veci, ktoré sú napádané v podanom dovolaní zo strany obvinených, tak tieto sa podľa zistení najvyššieho súdu opierajú o dôkazy vykonané v súlade so zákonom, keď bolo tiež plne rešpektované právo obvinených na obhajobu ako i zásada kontradiktórnosti.

Čo sa týka potom ďalších okolností uvádzaných dovolateľmi v súvislosti s dovolacím dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., tak tieto treba označiť za irelevantné, keďže smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam súdov nižších stupňov, či hodnoteniu jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov, ktorých preskúmanie je v dovolacom konaní vylúčené. Obvinení v podanom dovolaní dochádzali k záveru o nerešpektovaní ich predstavy pri hodnotení dôkaznej situácie.

Vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu a ani žiadneho iného sa obvinení nemôžu úspešne dovolávať len s poukazom na nesprávne vyhodnotený skutkový stav resp. s poukazom na nepoužitie zásady „in dubio pro reo“, keďže by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Tak ako bolo naznačené už skôr, daná úprava teda výslovne vylučuje možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam, čo znamená, že v uvedenom dovolacom konaní nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť či úplnosť zisteného skutku, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania ako ani správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t.j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov urobených súdmi nižšieho stupňa už v dovolacom konaní (konanom na podklade dovolania obvineného) neprichádza do úvahy.

Pokiaľ ide o súdmi nižšieho stupňa použitú právnu kvalifikáciu na nimi ustálený skutkový stav (tento je pre dovolací súd záväzný), tak tu nemožno vytknúť žiadny nedostatok, ktorého sa konajúce súdy mali dopustiť podľa názoru dovolateľa, podobne ako názor obvinených, ktoré ďalšie dôkazy súdy mali ešte vykonať. Ako je zrejmé zo spisového materiálu o návrhoch obvinených na doplnenie dokazovania bolo vždy rozhodnuté (č. l. 353) aj v rámci odvolacieho konania a zo zápisníc z hlavného pojednávania (č. l. 347, 468), že nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

Pokiaľ ide o námietky ohľadom vzťahu k nesprávnemu zisteniu subjektívnej stránky trestného činu, ktorá podľa názoru dovolateľov v danom konaní nebola preukázaná, a teda smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam a záverom vo veci konajúcich súdov, ktorých revízia už v dovolacom konaní nie je možná.

V súvislosti s vyššie uvedeným je pritom potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 Tdo 5/2010, uverejneného pod R 40/2010, v zmysle ktorého motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nepripúšťa.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že najvyšší súd nezistil opodstatnenosť obvinenými uplatnených dovolacích námietok z pohľadu žiadneho dovolacieho dôvodu, a preto nemohol inak, ako dovolanie obvinených podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.